

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 3 februarie 2018, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Evrei 12:25-29**: „*Luați seama ca nu cumva să nu voiți să ascultați pe Cel ce vă vorbește! Căci, dacă n-au scăpat cei ce n-au vrut să asculte pe Cel ce vorbea pe pământ, cu atât mai mult nu vom scăpa noi, dacă ne întoarcem de la Cel ce vorbește din ceruri, al cărui glas a clătinat atunci pământul, și care acum a făcut fâgăduința aceasta: «Voi mai clătina încă o dată nu numai pământul, ci și cerul.» Cuvintele acestea «încă o dată» arată că schimbarea lucrurilor clătinate, adică a lucrurilor făcute, este făcută tocmai ca să rămână lucrurile care nu se clatină. Fiindcă am primit, dar, o împărăție care nu se poate clătina, să ne arătăm mulțumitori și să aducem astfel lui Dumnezeu o închinare plăcută, cu evlavie și cu frică, fiindcă Dumnezeul nostru este «un foc mistuitor»”.*

Dragi frați și surori, suntem mulțumitori din toată inima că ne putem aduna împreună nederanjați și putem asculta Cuvântul lui Dumnezeu. În Cuvântul de introducere ni s-a spus: „*Astăzi, dacă auziți glasul Lui, să nu vă împietriți inimile!*” și noi vom intra pe scurt în această temă.

Doar pe scurt o observație care este în legătură cu Israelul. Noi toți am aflat că 27 ianuarie a fost o zi deosebită. În 27 ianuarie 1945 Armata Roșie i-a eliberat pe iudeii care au supraviețuit Auschwitz-ului, cel mai îngrozitor lagăr de concentrare și exterminare. Atunci au fost uciși șase milioane de evrei: bărbați, femei, copii și bunici. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că și în acest punct El a folosit pe prorocul Său. În 3 decembrie 1962 el mi-a spus: „*Frate Frank, peste Germania nu este niciun blestem din pricina celor ce s-au făcut iudeilor. Dumnezeu îi va trage la răspundere doar pe aceia care au fost responsabili pentru aceasta*”. Apoi dacă citim în Apocalipsa putem vedea marele oraș în care a fost găsit sângele martirilor. Acum nu dorim să intrăm în amănunte, dar purtăm o mare durere în sufletul

nostru. Holocaust-ul a fost aniversat în Ierusalim și ei s-au gândit la ceea ce au trăit. Noi binecuvântăm Israelul în Numele Domnului și toate popoarele să înțeleagă că ele vor fi binecuvântate doar dacă vor binecuvânta pe acela pe care Dumnezeu l-a pus să fie o binecuvântare.

Spun pe scurt despre vizita Vicepreședintelui american la Ierusalim. Bisericile de acolo i-au interzis acestui bărbat să intre în bisericile lor doar pentru faptul că el aparține evanghelicilor. Voi toți știți că Billy Graham a fost unul dintre bărbații pe care Dumnezeu i-a putut folosi pentru vestirea Evangheliei în general. Fratele Branham a fost folosit de Dumnezeu pentru a vesti Evanghelia deplină, Cuvântul acestui ceas. În general toți aceia care nu aparțin de Roma, ci sunt evanghelici, sunt respinși. S-a mai spus și că „Biblia nu este din Israel, ci este din Palestina”, dar oamenii nu știu ce spun. Ceea ce înainte era țara filistenilor, fâșia Gaza, care are o lungime de 43 km și o lățime de 14 km, a devenit mai târziu Palestina. O putem citi și din Zaharia.

Cealaltă parte care mă atinge din nou este că blasfemiile nu se mai sfârșesc. Eu am amintit aici ce este spus în legătură cu nașterea Domnului nostru sau cu Dumnezeirea. În ultima vreme ei au accentuat că „Duhul Sfânt nu este masculin, ci este feminin”. Apoi președinta bisericii lutherane, doamna Kezman, a afirmat că „Maria a fost o femeie, dar nu o fecioară”. Atunci ce să mai spui? Unde începe blasfemia la adresa lui Dumnezeu și unde se termină? Este ceva de neînțeles ce se petrece pe suprafața pământului. Tocmai într-un astfel de timp când totul este scuturat și totul este amestecat, Dumnezeu ne-a descoperit Cuvântul, iar noi putem crede din inimă ceea ce este scris începând cu Gen. 1:1. Cine nu poate crede ceea ce este scris în primul verset al Bibliei nu va putea crede ceea ce este scris în toate textele până la ultimul capitol și ultimul verset. Dacă în primul verset al Bibliei este scris: „*La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul*”, atunci noi toți spunem un „Amin” puternic la aceasta. Noi n-avem nevoie de un domn Darwin care a venit cu o teorie a evoluției, n-avem nevoie de așa ceva. Nu se întâmplă deseori să fac astfel de observații. Dar o dată pe zi totuși doresc să mă uit la știri. Într-o seară am deschis prea devreme pentru a asculta știrile. Și în acele două, trei minute de dinaintea știrilor a vorbit cineva care a spus: „A avut loc o explozie. Iar acum noi cercetăm ce s-a întâmplat înaintea exploziei”.

Eu m-am gândit: „Domnule, tu ești bătut la cap”. Este de neconceput așa ceva. Cu privire la acest lucru are valabilitate doar ceea ce este scris în primul verset din Biblie: „*La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul*”, și tot ceea ce este scris noi o putem crede.

Pentru mine acest an este un an deosebit. Din 1948 au trecut 70 de ani de când Israelul a fost declarat ca stat. În anul 1948 aveam vârsta de 14 ani și am participat la o adunare de misiune într-un cort unde am auzit un predicator care predica puternic. Atunci a fost făcută o chemare la altar. Și toți care L-au primit pe Isus Hristos ca Mântuitor personal au fost chemați în față. Eu am fost primul care m-am dus în față. Am plâns, m-am pocăit și L-am rugat pe Domnul să mă ierte. Au trecut 70 de ani de când eu mi-am dedicat viața Domnului. Cu adevărat sunt mulțumitor că El a dăruit har astfel ca în ultimii 55 de ani ultimul mesaj să poată fi vestit pe întregul pământ și noi putem crede din toată inima că suntem aproape de revenirea Domnului nostru Isus Hristos.

Când am cântat împreună refrenul primei cântări pe care voi o cunoașteți mi-a venit gândul: nu este suficient că vorbim despre mesaj și mesager, nu este suficient să vorbești despre taine. Păcătoșilor trebuie să le arătăm drumul. Și Duhul Sfânt trebuie să ne conducă la pocăință. Înainte să putem fi în Împărăția lui Dumnezeu mai întâi trebuie să fim născuți în Împărăția lui Dumnezeu. Dacă cineva nu este născut din nou nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu. Vestirea noastră trebuie direcționată în așa fel ca oamenii să aibă un început corect cu Dumnezeu, pentru ca Duhul lui Dumnezeu să ne copleșească, așa cum este scris în Ioan 16:8: „*Când va veni El (Duhul Sfânt), va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata*”.

Cine s-a pocăit cu adevărat? Cine a pășit cu lacrimi și cu o inimă zdrobită înaintea Domnului Dumnezeului nostru? Cine L-a implorat: „Doamne, Te rog iartă-mă!”? Cine nu-L roagă ca să fie iertat acela nici nu poate primi iertarea. Cine nu recunoaște că este un păcătos, cum poate striga: „Salvează-mă!”? Pocăința este cu adevărat necesară. Vă rog s-o acceptați și s-o primiți din inimă. Începutul trebuie să corespundă. Trebuie să fie un început cu Domnul ca să ai siguranța în credință: „Pe cât de sigur soarele răsare pe cer, pe atât de sigur eu păcătosul am primit iertare”. Să fi trăit o adevărată pocăință.

Apoi, ca un următor pas: să trăiești nașterea din nou. La nașterea din nou vine efectul Cuvântului și a Duhului în noi și activează în noi noua viață divină.

Una dintre întrebările primite a fost: Nașterea din nou și botezul cu Duhul Sfânt este același lucru?

Un lucru este nașterea din și prin Duhul. Și alt lucru este umplerea cu Duhul. Și acest lucru noi l-am recunoscut conform Scripturii. Duhul Sfânt a umbrît-o pe Maria. După aceea făgăduința: „*De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu....căci ce s-a zămislit în tine, este de la Duhul Sfânt*”. Dar apoi când a avut loc botezul, Duhul Sfânt S-a coborât și din ceruri au răsunit cuvintele: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea*”.

Prin botez noi confirmăm că L-am acceptat și primit pe Domnul nostru. Prin botezul cu Duhul Sfânt, Domnul confirmă că ne-a acceptat și primit pe noi. Noi am primit înfierea prin har și suntem moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus Hristos. Fie ca Domnul Dumnezeu să folosească această adunare pentru ca, din toată inima, noi să ne rededicăm viețile Răscumpărătorului nostru.

În ultimele adunări, fie aici sau în Zürich, noi am vorbit despre ceea ce a întreat Domnul nostru în Mat. 11: „*De ce ați ieșit afară? Ce ați vrut să vedeți?*”. Apoi din Rom. 10 am citit despre cele patru întrebări „*Cum?*” Cum să audă ei? Cum să creadă ei? Cum vor auzi despre El fără propovăduitor?”. Apoi vine răspunsul, că Dumnezeu dă o chemare, Cuvântul este adus ca mesaj și tuturor celor ce pot crede Cuvântul din inimă, lor le este descoperit. Noi toți știm că Ioan Botezătorul a fost un proroc făgăduit. Acest lucru trebuie să-l accentuez în fiecare adunare: că Dumnezeu face toate lucrurile conform Cuvântului Său, prin har, și că de fiecare dată El a adevărit făgăduințele și a împlinit ceea ce a făgăduit în Cuvântul Său.

Citesc două versete biblice care să ne arate că Domnul Dumnezeu personal a hotărât timpul atât pentru prima venire cât și pentru a doua venire a lui Hristos. Eu doresc ca să rezistăm și să rămânem statornici în credință, având siguranța că noi vom trăi împlinirea făgăduinței la revenirea Domnului nostru Isus Hristos.

Am putea citi cele trei versete scrise în 1 Tim. 6:13-15: „*Te îndemn, înaintea lui Dumnezeu, care dă viața tuturor lucrurilor, și înaintea lui Hristos Isus, care a făcut acea frumoasă mărturisire înaintea lui Pilat din Pont...*”. Apoi vine: „*să păzești porunca* („să-ți împlinești însărcinarea” – lb. germ.), *fără prihană și fără vină până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos...*”.

Așadar vestirea trebuie să fie sută la sută corectă și să fie Cuvântul lui Dumnezeu. Nicio tâlcuire, ci numai Cuvântul! Apoi această exprimare puternică în legătură cu arătarea și revenirea iubitului nostru Domn și Răscumpărător.

Citim vers. 15: „*care va fi făcută la vremea ei de fericitul și singurul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor*”. Fie ca acest lucru să pătrundă în adâncul adâncului nostru: „*...va fi făcută la vremea ei de fericitul și singurul stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor, singurul care are nemurirea, care locuiește într-o lumină de care nu poți să te apropii, pe care nici un om nu l-a văzut, nici nu-l poate vedea și care are cinstea și puterea veșnică! Amin*” (vers. 15-16).

Cu adevărat să ai acest absolut: că Dumnezeu are totul sub controlul Său. Și nouă ne-a dăruit acest har și ne-a spus: „*Când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri pe care Eu vi le-am spus mai dinainte, atunci ridicați-vă capetele pentru că voi știți că izbăvirea voastră se apropie*”. Nu știm ceasul și ziua, dar noi am recunoscut timpul, și nume că noi trăim în perioada de timp în care Domnul face chemarea afară, separarea și pregătirea pentru ziua glorioasă a arătării iubitului nostru Domn. El o va face cu noi la timpul hotărât de El. El l-a trimis pe Ioan Botezătorul la timpul hotărât de El. Iar în timpul nostru l-a trimis pe robul și prorocul Său, pentru că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său pentru a-l împlini.

Astăzi un frate a venit și mi-a spus: „*Iudeii încă îl mai așteaptă pe Ilie*”. Păcat, păcat că îl așteaptă. Atunci Domnul a trebuit să le spună că ei n-au recunoscut timpul cercetării lui Dumnezeu, prin har. Ioan Botezătorul a fost acela pe care l-a trimis Dumnezeu. Ei n-au recunoscut slujba lui și până astăzi ei așteaptă ca Ilie să vină. Dragi frați și surori, credința ne devine o descoperire atunci când noi

recunoaștem Cuvântul ceasului și vedem în împlinire ceea ce a făgăduit Dumnezeu.

Exact așa este scris în Tit 1:1-3: „*Pavel, rob al lui Dumnezeu și apostol al lui Isus Hristos, potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu și cunoștința adevărului care este potrivit cu evlavia* („potrivit cu evlavia care se dovedește în umblarea cu Dumnezeu” – lb. germ.), *în nădejdea vieții veșnice, făgăduite mai înainte de veșnicii de Dumnezeu, care nu poate să mintă*”. Acum vine versetul: „*ci Și-a descoperit Cuvântul la vremea Lui*”. Amin.

Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru. Înainte de întemeierea lumii a fost hotărât tot ce se va întâmpla și cum se va întâmpla. Iar atunci când timpul s-a împlinit Dumnezeu a vegheat asupra Cuvântului Său și la vremea hotărâtă de El a permis să se întâmple ceea ce El a hotărât înaintea întemeierii lumii. Dragi frați și surori, noi toți trebuie să devenim din nou mulțumitori pentru harul care ne-a fost dăruit, că noi am auzit ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp.

Dorim să amintim și acest lucru. În anul 1955 fratele Branham n-a vorbit despre Maleahi sau despre Cuvântul hotărât pentru timpul nostru, ci el a vestit Evanghelia în general. El a chemat păcătoșii la pocăință, iar după aceea s-a rugat pentru bolnavi. Dar apoi a venit aprilie 1962 când Îngerul Domnului a trebuit să-i spună fratelui Branham: „Să nu faci călătoria în Elveția. Ci întoarce-te înapoi în Jeffersonville și depozitează hrana”. Îi sunt mulțumitor lui Dumnezeu din toată inima pentru acest aprilie 1962 când fratele Branham a făcut aceste două observații în legătură cu hrana. În același timp, în 2 aprilie 1962, Domnul Dumnezeu a vorbit și a dat călăuzirea pentru ceea ce hotărâse înaintea întemeierii lumii: ca această hrană să nu fie depozitată doar undeva în Jeffersonville și lumea să nu afle nimic de aceasta. Ci așa cum a spus slujitorul lui Dumnezeu: „Acest mesaj va trece la o altă țară”, iar acest lucru s-a întâmplat. De fiecare dată când vin oaspeți eu le arăt cele 800 de predici înregistrate pe benzi de magnetofon pe care le-am primit în perioada anilor 1950-1960. Pentru mine și cred că pentru noi toți este ceva puternic. Fratele Branham era în Statele Unite, poate la o depărtare de 8.000 de km. Dar același Dumnezeu care este omniprezent a putut vorbi acolo în Statele Unite și în același timp și aici în Germania. Acum noi privim la toți acești ani

care au trecut, în care mesajul ceasului a fost adus de bărbatul lui Dumnezeu. Un proroc trimis în Numele Domnului a apărut și a vorbit. Nimeni n-a avut o slujbă cum a avut-o el, nici Petru și nici Pavel. Fratele Branham a putut spune: „Aici se repetă aceeași slujbă pe care a avut-o Domnul nostru când El umbla pe pământ”. Atunci slujba Lui era pentru iudei și samariteni, dar acum ea este ca semn pentru neamuri. Așa cum este scris în Ioan 5:19: „*Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai*”. Cu adevărat această descoperire a lui Dumnezeu prin har. Iar în această perioadă de timp noi avem dreptul să recunoaștem ceea ce a făgăduit și a făcut Dumnezeu.

Acum ne întoarcem la un gând deosebit: „*Strânge-Mi pe poporul Meu*”. Acest lucru trebuie spus din nou în fiecare adunare. Astăzi este vorba: „*să aduni pe poporul lui Dumnezeu, din toate popoarele, limbile și națiunile*”. Permiteți-mi să citesc Cuvântul din Deuteronom pentru ca voi să știți ce este în legătură cu această poruncă: „*Strânge-Mi poporul Meu!*”. Citim din Deut. 4:10: „*Adu-ți aminte de ziua când te-ai înfățișat înaintea Domnului Dumnezeului tău, la Horeb, când Domnul mi-a zis* („mi-a poruncit” – lb. germ.): „*Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele...*””.

Acum nu citesc din Ex. 19 sau Ex. 20, ci citesc din Deuteronom unde Domnul Dumnezeu, prin prorocul Său, Se referă la poruncile care au fost date la ieșirea afară. În Deuteronom totul este repetat, poruncă după poruncă. Acesta este lucrul pe care trebuie să-l facem în acest timp. Așa cum lui Moise i-a fost poruncit: „*«Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele...»*”, cuvintele pe care Eu le-am spus la început, poruncile pe care Eu le-am dat la început”. Ei trebuiau să le audă încă o dată, iar apoi ei trebuiau să ia o decizie. Scumpi frați și surori, exact același lucru se petrece acum. Noi am putea citi mai departe din vers. 35.

Deut. 4:35: „*Numai tu ai fost martor la aceste lucruri, ca să cunoști că numai Domnul este Dumnezeu și că nu este alt Dumnezeu afară de El*”. Aici Moise se întoarce la început. El aude glasul Celui atotputernic și dă mai departe ceea ce a auzit.

Vers. 36: „*Din cer, te-a făcut să auzi glasul Lui...*”. Aici este cuvântul „glas”. „*Din cer, te-a făcut să auzi glasul Lui, ca să te învețe*”. Dați-vă odată seama un moment. Domnul Dumnezeu S-a coborât în mijlocul unui foc, glasul Lui puternic a răsunat și întregul popor a auzit glasul lui Dumnezeu. Repetăm vers. 36: „*Din cer, te-a făcut să auzi glasul Lui...*”. Focul era jos pe pământ, pe munte și îl puteai vedea, dar glasul Lui venea din cer. El este prezent peste tot. Mai departe: „...*ca să te învețe; și, pe pământ, te-a făcut să vezi focul Lui cel mare și ai auzit cuvintele Lui din mijlocul focului*”. S-ar putea citi mai departe vers. 37, dar mergem direct la Deut. 5 unde se repetă tot ce a spus Dumnezeu poporului Israel la ieșirea afară. Înaintea intrării în țara făgăduinței a trebuit să le fie arătat încă o dată înaintea ochilor și să le fie semănat în inimile lor ceea ce le spusese Dumnezeu la început.

Înainte ca noi să putem intra în țara Făgăduinței trebuie ca Domnul Dumnezeu să ne descopere ceea ce a vestit la început, în ziua fondării Bisericii nou testamentare și să semene respectul în inimile noastre pentru ca până la sfârșit noi să avem orientarea divină de la început; adică prin restituirea tuturor lucrurilor care au fost pierdute și au fost restituite acum la sfârșit prin har.

Aici robul lui Dumnezeu enumeră toate poruncile. Citim din Deut. 5 de la vers. 16: „*Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta*”. Mergem mai jos: „*Să nu ucizi. Să nu preacurvești. Să nu....Să nu...*” (vers. 17-21). Înainte de a intra în țara făgăduinței, poporului lui Dumnezeu i-a fost enumerat din nou tot ceea ce îi fusese poruncit la ieșire.

Scumpi frați și surori, permiteți-mi ca în seara aceasta s-o spun foarte clar și deslușit. Dacă aici totul este enumerat: „*Să nu preacurvești. Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău. Să nu....Să nu...*”, atunci permiteți-mi s-o spun astăzi, aici, în Numele Domnului. Când un păcătos se pocăiește și se întoarce la Domnul atunci el nu rămâne în păcat, ci el este răscumpărat, el este scos afară. Cel ce a fost mincinos nu mai este mincinos și nu mai minte; preacurvarul de odinioară nu mai este preacurvar și nu-și mai distruge căsnicia, iar cel ce a mărturisit strâmb nu mai mărturisește strâmb – așa se întâmplă și așa trebuie să se întâmple. Răscumpărarea înseamnă că

ești scos afară din blestem. De aceea noi trebuie să vestim lucrurile așa cum sunt.

Astăzi am citit din Ioan 8 ceea ce Domnul i-a spus femeii prinse în preacurvie: „*Păcatele tale îți sunt iertate*”. Dar care a fost porunca? „*Du-te, și să nu mai păcătuiești*” (Ioan 8:11). De iertare aparține eliberarea, răscumpărarea. Apoi „*Du-te, și să nu mai păcătuiești*” (Ioan 8:11). Scumpi frați și surori, acest lucru trebuie să se întâmple cu noi toți, cu cei tineri și cu cei în vârstă. Noi să primim iertarea și să știm: cel ce era bețiv să nu se mai îmbete; cel ce a fost legat nu mai este legat; cel ce a fost robit nu mai este robit. Ci, prin har, el a acceptat răscumpărarea și iertarea și a trăit ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său. Nu doar: „*Păcatele tale îți sunt iertate*”, ci apoi: „*Du-te, și să nu mai păcătuiești*” (Ioan 8:11).

Fratele Branham a accentuat acest lucru: primul păcat este necredința. Satan a venit în chipul șarpelui și a semănat îndoială față de ceea ce Domnul Dumnezeu i-a spus lui Adam. Și de fapt așa a început păcatul în Grădina Edenului.

Scumpi frați și surori, vă rog frumos s-o luați la inimă. Să nu vă îndoiiți de niciun Cuvânt al lui Dumnezeu. Chiar dacă încă nu-l puteți împlini, dar să-l respectați și să spuneți: „Doamne, eu cred Cuvântul Tău, îl primesc”. Exact așa se petrece acum în timpul nostru. De ce a poruncit Domnul: „*Strânge poporul Meu la Mine*”? De ce? „Ca să audă cuvintele Mele, cuvintele pe care Eu le-am spus la înființarea Bisericii nou testamentare”. Un Domn, o credință, un botez. Înapoi la început.

Cuvântul „deuteronom” înseamnă „repetare”. Să repeți ceea ce a spus Domnul Dumnezeu. Ce facem noi astăzi? Noi n-avem o învățătură nouă. Noi repetăm ceea ce a spus Dumnezeu la început și știm că aceasta aparține de restituire, așa cum a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său: „*«Strânge poporul Meu la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele...»*”.

Scumpi frați și surori, și acest lucru avem voie să-l accentuăm. Noi nu l-am auzit doar pe fratele Branham sau pe fratele Pavel, noi am auzit Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul ne-a vorbit prin Cuvântul Său. Așa cum am citit astăzi din Evrei 12, glasul Lui a cutremurat întregul

pământ. Ce este cu tine? Ce este cu mine? Cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu, glasul lui Dumnezeu în acest timp ne-a scuturat și ne-a cutremurat. Am simțit noi cutremurul, că Dumnezeu este în spatele Cuvântului Său? Am simțit noi că în acest timp Dumnezeu este Acela care ne vorbește și că ne aduce înapoi la început, prin har?

Să facem un cuprins. Dumnezeu are un plan cu Israelul și are un plan cu Biserica. Poporul Israel va serba jubileul de 70 de ani. Iar în acest an noi sărbătorim jubileul de 60 de ani. În anul 1958 eu am început să traduc predicile fratelui Branham. Noi ne uităm la toți acești ani care sunt în urma noastră și vedem că aici și pe întregul pământ Dumnezeu a dăruit har. Poporul Său se adună, și nu doar aici. De exemplu în Republica Congo se adună mulțimi de câte trei mii, patru mii de oameni. „*Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele...*”. Este puternic să știi că Dumnezeu a hotărât totul și că totul se petrece conform hotărârii Lui, la vremea potrivită. Ceea ce a decis Dumnezeu să se întâmple pentru vremea hotărâtă trebuie să se întâmple și se întâmplă.

În legătură cu Israelul, ultima dată am citit din Zah. 12:3, că Ierusalimul va fi o piatră de poticnire pentru toate popoarele. Noi am aflat tot ce a fost spus atunci în 6 decembrie. Noi am aflat la știri ceea ce a spus președintele Netanyahu și Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că putem vedea semnul de acolo. Dumnezeu a vorbit de multe: de războaie, de vești de războaie, s.a.m.d. Dar scumpi frați și surori, fiți sinceri, cine dintre noi toți are ceva de câștigat dacă aude că în 2 februarie 1943 a avut loc bătălia de la Stalingrad unde au fost omorâți peste opt sute de mii de oameni? Ce te ajută să auzi discuțiile despre politică sau să ascuți toate știrile? Dar dacă noi auzim despre Israel atunci acest lucru ne atinge inima pentru că Însuși Domnul a spus că vor fi catastrofe, foamete și vremuri scumpe. Ce a spus El după aceea? „*Când veți vedea că smochinului îi frăgezește și înfrunzește mlădița*, atunci voi știți că această generație, acest neam de oameni nu va trece până când nu se vor întâmpla toate aceste lucruri care sunt scrise”. Domnul Își cheamă împreună poporul Său, ne deschide înțelegerea pentru Scripturi și împlinirea lor, pentru că Dumnezeu a spus acest lucru în multe prorocii din Vechiul Testament. „*Când veți vedea că poporul Israel se adună și se întoarce înapoi în țara lor atunci*

revenirea Domnului este aproape”. Noi am primit trecere înaintea lui Dumnezeu, să auzim și să primim toate aceste lucruri.

S-o mai spunem o dată. Au trecut 70 de ani din 1948, au trecut 60 de ani din anul 1958 și 55 de ani din anul 1962. Noi ne-am putea uita în urmă la diferite date și să spunem: Dumnezeule, cât har ne-ai dăruit! La timpul hotărât, la vremea hotărâtă Tu ai vegheat asupra Cuvântului Tău și ne-ai dăruit har să recunoaștem timpul și ceasul. Prin har noi am încadrat biblic slujba fratelui Branham și cu adevărat am înțeles despre ce este vorba. Nu este vorba de o nouă direcție de credință, nu este vorba de o învățătură nouă. Ci noi am primit orientarea înspre ceea ce a fost la început. Domnul nostru este Alfa și Omega, Primul și Ultimul. Așa cum am spus deseori, prima predică trebuie să fie la fel ca prima și ultimul botez la fel ca primul. Înaintea lui Dumnezeu totul trebuie adus în starea reșezată. Apoi, și noi ca persoane individuale, ca credincioși individuali, trebuie să fim aduși înapoi în starea reșezată.

Apoi putem face și această observație pentru că eu am fost întrebat. În acest loc noi credem așa cum a hotărât Dumnezeu și pentru căsnicie. Noi nu judecăm pe niciun om, nu discriminăm pe niciun om. Dar pentru credincioși există rânduiala divină. Fiecare femeie căsătorită să-și aibă bărbatul ei și fiecare bărbat căsătorit să-și aibă soția lui. Aceasta este rânduiala divină așezată de Dumnezeu de la început, de șase mii de ani, iar această rânduială este valabilă pentru Biserica Dumnezeului Celui viu. Fiecare să-și găsească locul său în prezența lui Dumnezeu. Fiecare să aibă un acord interior față de ceea ce Dumnezeu are să ne spună prin Cuvântul Său. Lui, singurului Dumnezeu, care ne strânge din toate popoarele și din toate limbile, Îi aducem mulțumirea. Apoi ne-a fost dată posibilitatea ca toți din toate popoarele și din toate limbile să poată auzi ultimul mesaj. Ce a putut face Dumnezeu mai mult? Important este ca inimile noastre să fie deschise, ca noi toți să avem trăirile noastre mântuitoare cu Dumnezeu.

Poate și această observație. Marile biserici de stat și de pretutindeni învață că „prin stropirea pe frunte a bebelușului, el este născut din nou în Împărăția lui Dumnezeu și are viață veșnică”. De aceea, începând cu Reforma, ei au exprimat blestemul peste toți aceia care au botezat din nou. Cei care au botezat biblic în apă au fost

blestemați, pentru că biserica a învățat că „prin această stropire (pe care ei au numit-o botez) bebelușului îi este asigurată iertarea mântuirea, viața veșnică și totul”. Chiar protestanții au preluat acest botez practicat în biserica catolică și spun că nu mai este necesar să fie făcut încă o dată. Fiecare biserică recunoaște: „dacă botezul a fost făcut «în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh» atunci are valabilitate pentru veșnicie și botezul nu mai trebuie făcut”. Iar pe cei care se botează biblic ei îi blestemă.

Ce har ne-a dăruit Dumnezeu! Nu prin actul unui preot. Ci prin ceea ce a făcut Dumnezeu în viața noastră. Noi am primit harul și l-am trăit. Încă mai este scris: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit*” (Mar. 16:16). Botezul este o confirmare că noi credem. Desigur, nu un loțiitor. Cum ar putea crede el în locul cuiva? Nu, nu, nu! Scumpi frați și surori, eu nu știu ce înseamnă aceasta pentru voi. Eu am scris un manuscris nou și am putut vedea toate dogmele și tot ce a fost vestit de-a lungul istoriei bisericii. Dragi frați și surori, ce mare har ne-a dăruit Dumnezeu că noi putem crede și primi făgăduința pentru acest timp. Recunoaștem că nu un proroc a vorbit, ci Dumnezeu prin Cuvântul Său ne-a vorbit tuturor și noi am primit-o. Așa cum am și accentuat: „*Astăzi, dacă auziți glasul Lui*”. Astăzi noi auzim glasul Lui prin scumpul și sfântul Său Cuvânt. Aceasta este clipa când noi nu ne închidem inimile; n-avem voie să le închidem, ci să ni le deschidem înaintea Feței lui Dumnezeu. Noi auzim Cuvântul, îl primim prin credință, iar după aceea ni se descoperă. Apoi avem voie să avem trăirile noastre mântuitoare, personale, cu Dumnezeul nostru, prin har.

Vă rog să mă credeți. Eu nu doresc doar să fi predicat și să fi petrecut toată viața mea în slujba Domnului. Ci doresc ca voi toți să aveți parte de răpire, prin har. Toți să trăiască pocăința lor, să aibă siguranța în credință că „Domnul m-a primit”, că toate păcatele voastre vă sunt iertate și că v-a dăruit o viață nouă, prin har, iar apoi o putem confirma prin botez. Și din partea Lui, Dumnezeu o va confirma prin botezul cu Duhul Sfânt. Cinste Dumnezeului nostru. Lui Îi aducem lauda. „Strânge-Mi poporul Meu”.

Vă rog frumos să nu uitați acest lucru. În Deut. se repetă ceea ce s-a spus la ieșirea afară în Exod, se repetă ce s-a spus atunci când s-au dat legile, înainte ca ei să treacă dincolo în țara Făgăduinței. Exact așa

se întâmplă cu noi acum. „*«Strânge poporul la Mine! Căci acum vreau să-i fac să audă cuvintele Mele...cuvinte care au răsunat la început, ca un ultim mesaj valabil»*”. Înaintea Feței lui Dumnezeu ei să le accepte și să le primească. Să n-aibă o împotrivire interioară, ci un acord interior față de Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu sfânt și prețios. Lui, Domnului și Răscumpărătorului nostru Îi aducem mulțumirea din toată inima. Împreună noi vom lăuda puterea Sângelui care a fost vărsat pentru noi, împreună Îi vom mulțumi lui Dumnezeu pentru scumpul și prețiosul Său Cuvânt, și tot împreună vom trăi ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu. Vă rog frumos să țineți tare de aceasta: Dumnezeu face totul la vremea hotărâtă de El. El a trimis pe prorocul Său în timpul nostru, iar acesta este un semn că noi suntem ultima generație înaintea revenirii lui Isus Hristos, pentru că ultimul mesaj a trebuit să premergea cea de-a doua venire a lui Hristos. Lui, atotputernicului, singurului Dumnezeu, Îi aducem cinstea și slava cuvenită în vecii vecilor, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Ne ridicăm în picioare. Scumpi frați și surori, în timp ce stăm respectuoși în rugăciune înaintea Feței lui Dumnezeu, înțelegem că aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru noi. El a trimis mesajul la vremea hotărâtă de El. Înainte ca revenirea hotărâtă a Domnului să poată avea loc, Domnul Dumnezeu a trimis pe prorocul Său. Așa cum este scris în Fapte 3 de la vers. 19: „*pe Răscumpărătorul nostru cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime*”. Niște bărbați ai lui Dumnezeu care stăteau sub directa călăuzire și inspirație a Duhului Sfânt au vestit ceea ce aparținea planului lui Dumnezeu de mântuire. Domnul Dumnezeu ne-a dăruit har să trăim acum și să auzim acum.

Încă o dată ne întoarcem la Mat. 11 și Rom. 10. Ce ați ieșit să vedeți? Ce ați vrut să vedeți? Pe cine ați vrut să auziți? Despre ce era vorba? Apoi răspunsul: un bărbat, mai mult decât un proroc, pentru că el L-a putut prezenta pe Răscumpărătorul nostru și a spus: „*Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!*”.

Credeți acum. Voi toți tinerilor, voi toți care sunteți de prima dată în acest loc ca să ascultați Cuvântul lui Dumnezeu, ați venit cu un motiv în acest loc. Nu ca să auziți pe un om. Ci să auziți Cuvântul viu

așa cum a fost vestit la început, să-l auziți acum înaintea revenirii Domnului. Nu doresc să închei această adunare de astăzi fără a întreba dacă avem persoane în mijlocul nostru care încă n-au siguranța mântuirii, care încă n-au acceptat și primit împăcarea cu Dumnezeu, răscumpărarea și iertarea prin credință. Scumpi frați și surori, dragi prieteni, încă mai este scris: „*Oricine cheamă Numele Domnului va fi mântuit*”. Nu un act religios. Cum să le predice cineva fără ca înainte el să fie trimis? Apoi mesajul este vestit prin niște trimiși. Noi acceptăm și primim ceea ce ne-a dăruit Domnul prin har. Toți aceia care încă n-au siguranța că sunt mântuiți, care nu pot da mărturie că atunci și acolo am avut trăirea pocăinței mele înaintea Domnului.

Scumpi frați și surori, niciun serviciu divin n-ar trebui să se încheie fără a fi dată această chemare: „*Veniți la Mine voi toți cei trudiți și împovărați. Eu vă voi dărui iertarea și odihnă pentru sufletele voastre*”. Acest lucru îl spunem încă o dată, cine nu cheamă Numele Domnului, cine nu-și poate deschide gura și să spună din toată inima lui: „Iubite Domn, acum vin la Tine și prin credință accept și primesc ceea ce Tu ai isprăvit pentru mine pe crucea Golgotei. Eu primesc răscumpărarea și iertarea mea”. Apoi se împlinește ceea ce este scris în Ioan 1:12: „*Tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul și puterea să se facă copii ai lui Dumnezeu*”.

Așa cum am spus și înainte, eu doresc ca toți care aud Cuvântul lui Dumnezeu din gura mea să fie pregătiți la revenirea lui Isus Hristos. De aceea: „*și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!*”. Accentuăm încă o dată acest lucru pe care Domnul l-a spus femeii păcătoase de atunci: „*Păcatele tale îți sunt iertate. Du-te, și să nu mai păcătuiești*”. Luați astăzi această decizie prin harul lui Dumnezeu, ca să vă dedicați viața Domnului. Nu o pocăință și apoi să alergați pe căile voastre cum o făceați înainte. Ci să intrați prin poarta strâmtă și apoi să pășiți pe calea strâmtă a vieții, să acceptați și să primiți ceea ce a hotărât și ne-a dăruit Dumnezeu în planul Său de mântuire.

Câți doresc să răspundă acestei chemări? Ridicați-vă mâinile. Această chemare o adresăm îndeosebi tuturor acelor care sunt noi în mijlocul nostru, tuturor acelor care încă nu și-au dedicat pe deplin

viața lor Domnului și încă n-au avut trăirea pocăinței și a nașterii din nou. Vă rog să nu vă fie rușine să veniți în față. Noi vom mai cânta încă o dată cântarea și cine dorește să vină în față s-o facă acum. Noi vă vom sprijini în rugăciune.

Pe cât de sigur este scris, pe atât de sigur este că „*acela pe care Fiul îl face liber, acela este liber*”. Eliberat de orice legătură, de fumat, de beție, eliberat de orice robie. Cu adevărat să fiți eliberați. Noi vestim întregul plan al lui Dumnezeu, iertarea, eliberarea și mântuirea deplină în Numele Domnului nostru Isus Hristos.

Voi toți care ați venit în față, credeți voi din toată inima că Răscumpărătorul nostru a murit pentru noi pe crucea Golgotei, și-a vărsat sângele pentru noi și ne-a dăruit iertarea prin har? Puteți s-o credeți fiecare dintre voi? Spuneți un „Amin”. Amin. Toți au spus un „Amin”. Credeți acum. Rugați-vă pentru iertare, rugați-vă.

Iubite Domn, venim înaintea tronului de har în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Rugați-vă cu toții, chemați Numele Domnului, chemați Numele Domnului, cereți-I iertare, eliberare și har.

Iubite Domn, permite să se întâmple. Doamne, să se întâmple ca toți să fie eliberați, toți să fie răscumparați, să primească mântuirea. Doamne, dăruiește-o astăzi. Doamne, dăruiește har, salvează, eliberează, vindecă. Iubite Domn, Îți mulțumesc că ești prezent acum, că Tu ai salvat, ai eliberat și ai vindecat. Ție, atotputernicului Dumnezeu Îți mulțumim din toată inima și din tot sufletul. Aleluia! Aleluia! Cinste și mărire Numelui Tău.

Începând de astăzi, nu mai rămâneți în legăturile vechi. Ci așa cum am spus și accentuat, răscumpărarea înseamnă să fim scoși afară din starea în care eram, înseamnă să primim trecere înaintea lui Dumnezeu, să primim iertarea, împăcarea și eliberarea.

Acum mai am o întrebare: cine dorește să fie vindecat? Permiteți-mi să vă văd mâinile. Foarte multe mâini ridicate.

Iubite Domn, Dumnezeule veșnic credincios, ambele aparțin împreună, răscumpărarea, iertarea, eliberarea, vindecarea, totul aparține împreună. El îți iartă toate păcatele și îți vindecă toate slăbiciunile. Așa este scris, așa s-a întâmplat, așa o credem din toată inima și din tot sufletul.

Iubite Domn, Tu ai suferit în trupul Tău pentru ca noi să fim vindecați în trupul nostru. În rănilile Tale suntem vindecați. Așa este scris și așa o credem din toată inima și din tot sufletul. Noi credem că Tu Ți-ai confirmat astăzi Cuvântul în viețile noastre. Pe noi ne-ai chemat ca popor al Tău, ne-ai strâns ca să auzim cuvintele Tale, mesajul divin, Cuvântul crucii de împăcare, iertare, har, vindecare și mântuire.

Iubite Domn, Ți mulțumesc că astăzi s-au întâmplat lucruri mari, că Tu ai dăruit har și ai împlinit Cuvântul Tău. Iubite Domn, eu am curajul să spun că toți care cred acum că revenirea Ta va avea loc la vremea hotărâtă de Tine, ei să creadă că Tu l-ai trimis pe prorocul Tău la vremea hotărâtă de Tine, înaintea revenirii lui Hristos; și că acum poporul Tău care se strânge împreună este chemat să audă ultimul mesaj, Cuvântul așa cum a fost vestit la început, să-l creadă și prin ascultare de credință să-l urmeze.

Iubite Domn, eu cer pentru mine și pentru noi toți ca să devenim niște copii ascultători ai lui Dumnezeu care pot crede din inimă și ascultători facem ceea ce Tu ne-ai poruncit în Cuvântul Tău. Nu printr-un trebuie obligatoriu. Ci viața interioară din noi ne aduce într-o legătură cu Tine, cu fiecare Cuvânt și cu ceea ce faci Tu în prezent. Spuneți cu toții împreună: „Laudă suflete pe Domnul și tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt! El mi-a iertat toate păcatele și mi-a vindecat toate bolile”. Vă rog ca acum s-o acceptați și primiți prin credință. S-a întâmplat, s-a întâmplat. Aleluia! Aleluia! Acum puteți pleca în pace. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi toți. Aleluia! Amin.